

NADĚJE

*Zlomky ze života kladenského farního
společenství*

VELIKONOCE

2024

Vážení a milí farníci, sestry a bratři v Kristu,

vstupujeme do slavení nejdůležitějších svátků našeho liturgického roku, Velikonoc. Slavení tajemství Kristova života není posvátným – i když třeba krásným – divadlem, ani pouhou připomínkou historických událostí, ale přítomněním toho, co slavíme. Během jednotlivých liturgií jsme vtaženi četbou Božího slova i bohoslužebnými gesty do dění těchto svatých dnů. Jsme jako by očitými svědky Ježíše potíciho se krví v Getsemanech, jeho zatčení, soudu, ukřižování, ale můžeme potkat Pána vzkříšeného jako Marie Magdaléna nebo učedníci putující do Emauz.

Celé slavení nemá být pouhým splněním „náboženské povinnosti“, protože „se“ to tak na Velikonoce má dělat, ale hlubokou proměnou našeho života ve světle Krista ukřižovaného a vzkříšeného, lépe řečeno po osobním setkání s Pánem: „Ježíš jí řekl: „Marie!“ Ona se k němu obrátila a zvolala hebrejsky: „Rabbuni!“ – to znamená „Mistře“.“ (Jan 20,16) Tak i nás Pán volá jménem a my ve víře odpovídáme jako Marie: „Mistře“, protože jsme Pána vzkříšeného také poznali.

Požehnané Velikonoce!

P. Martin

EUCCHARISTIA A KRÍŽ

Keď pozeráme na Ježiša v oltárnej sviatosti plníme proroctvo vyslovené o Ježišovej smrti na kríži: "Budú hľadiet na TOHO, ktorého prebodli."

Áno, takáto kontemplácia je už sama o sebe proroctvom, predvídaním, čo budeme prežívať v Nebeskom Jeruzaleme. Eucharistia je obeta, lebo sprítomňuje obetu kríža, je jej pamiatkou.

Keď prijímame Eucharistický chlieb, zjednocujeme sa s láskou Ježiša Krista, ktorý za nás dal svoje telo na drevo kríža. Keď pijeme z kalicha Jeho krv, zjednocujeme sa s Tým, ktorý za nás vylial svoju krv.

Eucharistia je spomienkou, ktorá obsahuje celé Veľkonočné tajomstvo: utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie.

Eucharistia je tajomstvom smrti a slávy ako kríž, ktorý nie je nijakým úrazom na ceste, ale prechodom, ktorým K R I S T U S vstúpil do svojej slávy a pozýva k modlitbe dôverujúcej nádeji - "Zostaň s nami P A N E, ktorý si svojim svätým krížom vykúpil svet".

Teológia kríža je teológiou Eucharistie a naopak. Bez kríža by Eucharistia zostala prázdny rituálom a bez Eucharistie by bol kríž len krutou profánnou udalosťou. Eucharistia nie je len útechou, ale aj prísľubom a pozvaním...prísľubom dňa radosti a pokoja v Božom kráľovstve. Zároveň pozýva k tomu, aby sme vyšli do ulíc ako misiónári, ktorí nesú posolstvo O T C O V E J nehy, Jeho odpustenie a milosrdenstvo každému človeku.

Chebenová

Manželská setkání

Možná vám to připadá zvláštní, se svým manželem/manželkou se přece setkáváte pořád, tak jakápak Manželská setkání? Když se ale zamyslíte, možná si budete muset přiznat, že spolu fungujete – zajišťujete chod domácnosti, výchovu dětí, možná i nějaký společný projekt. Ale opravdu se stále setkáváte? Nejste už každý ve svém vývoji někde trochu jinde? SETKÁVAJÍ SE VAŠE SRDCE? Dokážete spolu jít na rande? Těšíte se na sebe?

Manželská setkání jsou určena pro všechny páry, které vědí, že na vztahu je potřeba pracovat. Každý vnímáme jinak, toužíme po něčem trochu jiném a nikdo nám neumí číst myšlenky, ani milující partner/ka. Jedná se o týdenní program pro manželské páry, který se zaměřuje na důležitá témata manželských vztahů. Každému tématu je věnována jedna přednáška, kterou si nepřipravují pozvaní odborníci, ale jednotlivé manželské páry, zpravidla účastníci, kteří se absolvovali již více ročníků. Díky tomu jsou přednášky velmi autentické, plné osobní zkušenosti z vlastního vztahu. Na přednášku pak navazuje intenzivní práce v malých skupinkách pod vedením provázejících párů a některé úkoly pak řeší každý pár samostatně. Je mnohem snazší vyjádřit partnerovi svá přání a očekávání, když k tomu máte zadanou otázku nebo úkol. Partner to pak nebere jako útok nebo zraňující kritiku.

Pokud vnímáme lásku mezi manžely jako odraz Boží lásky, pak je namístě přizvat Pána do bolestí v našich vztazích a prosit ho o pomoc a uzdravování. Pokud jsme byli povoláni k manželství, tak bychom měli společně v tomto vztahu také růst. Na Manželských setkáních nám v tom pomáhají provázející páry, přítomný kněz i psycholožka. Rodiče mohou s sebou vzít i své děti, o které se jim během programu postarají tzv. pečouni, což jsou dospívající děti organizátorů, které těm mladším zajistí zajímavý program, přiměřený jejich věku.

Loni v létě jsme se zúčastnili Manželských setkání v Blatné. Tento týden pro nás nebyl odpočinkem, ale zato velmi prospěšným a příjemným časem, který

jsme strávili v přátelském prostředí obdobně naladěných lidí. Na setkání jezdí páry všeho věku od novomanželů až po babičky a dědečky. Většina z nich se účastní opakovaně, někteří jezdí každý rok už desítky let. Všichni nováčci jsou přijati velmi vlně. A tak se i my letos opět těšíme na týden, který věnujeme sami sobě i na setkání s přáteli, které jsme loni poznali.

Jindra a Jan Mourkovi

Kde budou letos? 20. - 27. 7. 2024 ve Volyni.

Letošní motto je: Tam kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce (Mt 6,21)

Další informace a možnost přihlášení najdete na: www.manzelskasetkani.cz,
FB: /manzelskasetkani,
IG: @manzelaky

Naléhavý úmysl Celosvětové sítě modlitby s papežem

na měsíc březen 2024

Modleme se za odvahu všech národů světa přejít od rovnováhy strachu k rovnováze důvěry

Naše doba vytrvale a někdy až zoufale hledá možný koncept světového uspořádání. Ruku v ruce s bezprecedentní vzájemnou provázaností hrozí chaos: v šíření zbraní hromadného ničení, v rozpadu států, v důsledcích narušeného životního prostředí, v přetrvávání genocidních praktik a šíření nových technologií, u nichž vyvstává hrozba, že se nadcházející konflikty zcela vymknou lidské kontrole. Papež František v této souvislosti pokračuje v tom, o co usiluje po celý svůj pontifikát. Klade před

nás vytrvale otázku, zda připustíme, aby změna epochy znamenala vstup do doby, v níž bude budoucnost určována silami stojícími mimo jakékoli omezení a řád. Připomíná: „Na 5. března připadá druhý ročník *Mezinárodního dne za odzbrojení a nešíření zbraní hromadného ničení*. (...) Upřímně doufám, že mezinárodní společenství pochopí, že odzbrojení je především povinností, odzbrojení je morální povinností. (...) Vyžaduje odvahu všech členů velké rodiny národů přejít od rovnováhy strachu k rovnováze důvěry.“ Můžeme snad přeslechnout jeho hlas? Nebo si jen přisvojujeme jeho slova, a ignorujeme podstatu jeho sdělení? „Denně s bolestí v srdci nesu utrpení obyvatel Palestiny a Izraele v důsledku probíhajících bojů. (...) A nezapomínejme prosím na sužovanou Ukrajinu, kde každý den umírá tolik lidí. Je tam tolik bolesti.“ Zápas o mír a zastavení válečných hrůz, doslova zvěrstev, neznamená *neodporování zlu*, neznamená nerozlišovat mezi válkami spravedlivými a nespravedlivými, obrannými a útočnými, lokálními či globálními. Již Gándhí formuloval koncepci pasivního odporu k dosažení míru. Je však třeba se stavět vytrvale i proti odstranění hrozeb válek. Dnes čelíme možnosti použití zbraní hromadného ničení, jež je oprávněně nahlíženo jako na zločin ohrožující lidstvo. Ale i s tím pracuje současná válečná propaganda těch, kteří chtějí svět podrobovat své nadvládě. K rovnováze založené na důvěře nás papež František zcela zásadním způsobem nasměroval již v památném zasvěcení: „Matko Boží a Matko naše, proto se svěřujeme tobě a zasvěčujeme tvému Neposkvřněnému Srdci nás samotné, církev a celé lidstvo,

zvláště Rusko a Ukrajinu. Přijmi tento náš úkon, který vykonáváme s láskou a důvěrou, dej, ať skončí válka, zajisti světu mír.“ Vracejme se k němu [https://www.cirkev.cz/text-k-zasveceni-ukrajiny-a-ruska-neposkvrenemu-srdci-panny-marie_6287].

Pavel Ambros SJ

*Celosvětová síť modlitby
s papežem*

Nemocnice Kladno

Před časem jsem byl jmenován nemocničním kaplanem pro nemocnici Kladno a.s. Začátky byly nejdřív velmi pozitivní, pak problematické a nyní opět velmi pozitivní. Je to služba nejen pro katolíky, ale pro všechny křesťany, ale i ateisty a jinověrce. Také pro personál nemocnice. Služba vyžaduje zdravotnickou přípravu, jejíž první semestr jsem v Olomouci zvládnul. Čeká mě ještě půl roku a pak v září zkoušky. Prosím o modlitby za celou tuto službu a za lidi v nemocnici především. Také prosím o informaci o každém, kdo se v nemocnici octne jako pacient. Mnohdy je to ve stavu, kdy člověk sám nemá možnost se přihlásit, nebo jej to ani nenapadne v jeho obtížích. Je to cosi jako když 4 lidé donesli Pánu Ježíši lůžko s ochrnutým a spustili jej k němu střechem. Služba informací o nemocných je opravdu velká a záslužná. Nemocniční kaplan poskytuje nejen eucharistii těm, kdo ji mohou přijmout, ale rozhovory a přítomnost, sdílení bolesti komukoliv, kdo to potřebuje. A není to jen o okamžitě bolesti fyzické, ale také o dlouhodobých bolestech duše. Mnohdy jsou to i lidé nevěřící, spíše věřící čemukoliv, včetně sebe sama. Setkal jsem se i

s islámským věřícím a jeho rodinou, s přesvědčenými komunisty, i lidmi zcela lhostejnými k Bohu. Velká potřeba této služby je pro lidi umírající. Setkání s personálem jsou velmi důležitá, jejich služba vůbec není lehká a každý ji zvládá odlišně. Podpořit je znamená zlepšit péči o nemocné dost podstatně. Nemocnice je obrazem života zde v Kladně a okolí. Zde žijeme a máme žít pro druhé. Modlete se prosím za lidi v nemocnici, jak pacienti, tak personál. Na Boží Hod Velikonoční bude v nemocnici mše svatá v 16 hodin v hlavní budově v přízemí u výtahů. Zvu vás k účasti. Bohu díky.

Jáhen Václav

Popeleční středa

Milí bratři, všichni jistě víme, co tento den pro nás znamená. Letos asi pro někoho z vás - a hlavně pro mě - mnohem víc.

Jakmile jsem uslyšela čtení a proslov, který se týkal pokory, vztahů a pústu, mnohem hlouběji jsem si uvědomila, na čem bychom měli všichni zapracovat. Ve mně se rozsvítilo nějaké zvláštní slunce. Střela z šípu zapálila zvláštní světlo. Viděla jsem ho jen v plamínkách, které mnoha z nás takovým jako já jistě pomohou - i vyvolají slzy. Ráda bych určitě podle Ježíše žila, a tak si vážím slova i čtení, které bylo vybráno, i toho, co k němu řeknou, a děkuji za to.

Ta největší rada zní, alespoň pro mě: neutápět se ve starostech, alespoň v kostele zvlášť při mši, a soustředit se na slovo Boží. Púst jsem proto více zamě-

řila na Boha a tamto až pak.

Všem přeji pěkný a správně prožitý púst a Velikonoce.

Jitka

S barokním románem či obsáhlým legendistickým spisem nazvaným Veliký život Pána a Spasitele našeho Krista Ježíše se mohli čtenáři Naděje seznámit již v předchozích vánočních a velikonočních číslech časopisu. Dílo bylo od konce 17. do počátku 20. století nesmírně oblíbené jak v německých katolických zemích, tak i v Čechách nebo v Maďarsku. Jeho autor, německý kapucín Martin z Kochemu, vycházel daleko víc než z evangelií z širší křesťanské tradice, z mariánských, svatojanských, svatojosefských a dalších legend, ze středověkých mystických vidění sv. Brigity nebo sv. Gertrudy a Mechtyldy. Do češtiny jej takřka doslovně přeložil na konci 17. století kapucín Edelbert Nymburský. Uvedený úryvek odpovídá důrazu, který byl v barokní kultuře kladen na vzájemné souznění a soucítění matky a syna, tedy Panny Marie a Krista. Vždyť první pašijové cesty na barokních poutních místech (například v Římově) začínají nikoliv odsouzením Krista, ale jeho loučením se svou milou matkou ještě před odchodem do večeřadla a do Getsemanské zahrady. V našem úryvku se ovšem Maria setkává s Kristem během jeho cesty na Golgotu, tedy popsaná scéna zhruba odpovídá čtvrtému zastavení tradiční křížové cesty, druhý pád Kristův pod křížem nalezneme až v sedmém zastavení. Martin z Kochemu totiž své dílo psal ještě před ustálením jedno-

vých výjevů křížové cesty (k tomu došlo až v polovině 18. století, kdy se zobrazení křížových cest postupně rozšířila do všech farních kostelů po celém katolickém světě), pro chronologii jednotlivých událostí (zejména těch, které nejsou uvedeny v biblickém textu) neexistovala spolehlivá opora a proslulý kapucín prostě zvolil jiné pořadí dějů, než které se později ustálilo. Text vydáváme v transkribované podobě, s výrazným přihlédnutím ke specifikům barokní češtiny.

Miloš Sládek

Kapitola stá dvacátá pátá

Kterak Pán Ježíš s svou milou matkou na cestě se potkal

Když Pán Ježíš od Piláta na smrt kříže již odsouzen byl a nejzarmoucenější matka Maria viděla, kterak veškeren lid ze všech ulicí domů v hromadu se sbíhá a sjíždí, obávala se, aby snad pro veliké množství lidu k svému nejmilejšímu synu víc přijítí nemohla. Protož k svatému Janu řekla: „Můj nejmilejší strejče Jene, já vidím, že zde pro veliké množství lidu k mému nejmilejšímu synu přijítí moci nebudu. Protož tě prosím, veď mne na nějaké místo, kde bych mohla s mým nejmilejším synem před jeho smrtí jedinké toliko slovičko promluvití a jej v největším jeho zármutku potěšití, neb srdce mé po něm dychtí a duše má nikdy by potěšená nebyla, kdybych se s ním naposledy nerozloučila.“ K níž odpověděl svatý Jan: „Má nejmilejší paní, já se obávám, jestliže náš milý mistr v takovém zármutku postavenou tě spatří, že více bolesti jemu přidáš, však žádost tvou srdečně rád vyplním a povedu tě na místo, kady on zajistě jítí musí.“ Vedl tehdy svatý Jan Rodičku boží na po-

hodlné místo, kdež cesta křížová byla, sto šedesáte sedm kročejů zdýli od domu Piláta, na kterémžto místě s svým truchlivým a zarmouceným tovaryštvem na příchod syna svého žádostivě očekávala.

Již dosti dlouho zarmoucená matka na tom místě stála a toho, kterého duše její milovala, žádostivě očekávajíc. V takovém pak zármutku a truchlivosti postavená byla, že by bylo žádného divu nebylo, kdyby v ní srdce velikou žádostí vedví se bylo rozpuklo, takže velmi dobře s onou Zuzannou řícti mohla: „Ouzkosti se na mě valí ze všech stran.“

Neb aby z toho místa pryč šla, aneb z města dokonce se odebrala, aby muk svého nejmilejšího syna neviděla, to jí možné učiniti nebylo, aby pak tu na tom místě zůstala a na neštěstí a bídu syna svého se dívatí měla, to se jí též zdálo nemožné, neb se obávala, aby snad té veliké žalosti nesnesla. Naposledy předce umínila tu na své rozmilé dítě počkati, kdyby snad svou přítomností nějaké potěšení jemu mohla učiniti.

Mezitím přicházel obecní lid, který s pospicháním ven z města běžel, aby každý příležitostě místo sobě nalezl, z kterého by mohl na popravu se dívatí. Tu ta zarmoucená matka do svých uší slyšeti musila, jak nešlechetně utrační lidi o jejím synu potupně, posměšně a hanebně mluvili. Naposledy přicházela truchlivá procesí, kterouž jeden na koni předcházel a na smrtdlnou troubu strašlivě troubil. Ó, jak bolestně ten truchlivý a hrozný zvuk trouby uši Rodičky boží pronikal, neb dobře věděla, že tím hrozným zvukem jejímu jednorozenému synu na smrt vytrubují. Však mnohém ještě víc žalostí a bolestí její mateřské srdce naplněné bylo, když rozličné instrumenta a nádobí, které k popravě potřebné bylo, okolo ní nesli,

neb ten, který železné hřebíky nesl, Rodičce boží je ukázal a řekl: „Hled, ženo, těmito hřebíky tvůj bezbožný syn dnes na kříž přibit bude. Kdybys jej byla v lepší kázni vychovala, byl by nikdy do takové hanby nepřišel.“ Kdož hodně vypráví, jak hluboké rány v srdce Marie učinily, když viděla, jak velmi dlouhý a tlustý byly, a sobě myslila, jak bolestně ruce i nohy jejího nejmilejšího syna veskrz probodnou?

Ó všeho potěšení zbavená Panno, připomínám tobě nevypravitedlnou žalost, kterou si měla, když si na tvého nejmilejšího syna s křížem jdoucího na cestě očekávala. Ó, jakou žalost v tvém srdci si trpěla! Ó, jaké ouzkosti tvou duši obklíčily! Mohlas s plačtivým prorokem Jeremiášem řícti: „Ó vy všickni, kteří jdete po cestě, pozorujte a vizte, je-li bolest vaše jako má. Ó vy rozmilí lidi, pomyslete, v jaké žalosti postavená jsem, neb dnes ztratím všeckno mé zboží, které na světě mám! Ó vy věrné srdce mateřské, mějte lítost nad mým milým srdcem, pomyslete sobě, jak by vám bylo, kdybyste na mém místě byly!“ Ó ubohá matko, žádný dostatečně vyzkoumati nemůže, co tvé srdce tehdáž trpělo, leda ten, který dobře pochopiti může, co jest bylo za dítě tvé dítě a v jakém neštěstí tehdáž postavené bylo to tvé rozmilé dítě! Protož jako žádný lidský rozum toho pochopiti nemůže, tak také žádný ani tisící díl bolestí, které si snášela, sobě vymysliti nemůže. Ó, jak by mně líto bylo, kdyby můj nejmilejší otec takovým způsobem na smrt veden byl a já na cestě na něj očekával, abych se s ním naposledy rozžehnal! Nebyloť by mi možné té žalostí vystáti, ale nebo bych z toho místa odjíti, aneb na něm velikou žalostí umříti musil. Kterak pak s tebou se dalo, ó ubohá zarmoucená matko, která nesmírně více tvého syna miluješ, než já mého otce

milovati mohu? Protož připomínám tobě, ó Maria, tu velikou žalost, a jako já velikou lítost nad tebou mám, mějž ty též lítost nade mnou. Když ode všech opuštěn a v největších ouzkostech postaven z tohoto světa se ubíratí budu, učíň, aby tvé jedinké vzdechnutí mně k dobrému sloužilo a mne v mých smrtečných ouzkostech posilňovalo. Amen.

Když Rodička boží s svým zarmouceným tovaryštvem za dobrou chvíli na té cestě stála, znenadání ukrutní popravci s velikým hlukem přicházeli, nevinného beránka jako nějakého zločince provazy svázaného mezi sebou vedli. Kdož vysloví, co zarmoucené srdce Marie v nejprvnějším pohlednutí na svého syna pocítilo? Bych já třeba anjelský rozum a vtip měl, však bych sobě netroufal hodně a dostatečně toho vypsatí, neb ani takové slova se nemohou vymysliti, kterými by se to mohlo hodně vysloviti. Až po tu chvíli Rodička boží kříže ještě neviděla; ani též jakživ žádný neslyšel, že některý zločinec svůj vlastní kříž na popravu nesti musil, neboť od světa počátku nikdy se to nestalo. Vidouce tehdy Maria, že její nejmilejší syn do největší hanby a potupy přišel a že v největší mdlobě na svém dokonce odřeným hřbetě tak těžký kříž nese, ano i patřice, kterak její na smrt nemocný syn všecken omdlévající, pro veliké bolesti a unavení k zemi sehnutý, všecken se třesoucí a těžce sobě oddýchající a již víc mrtvý než živý po cestě jde, tím ubohé matky bolesti více se rozmáhaly.

Nemohla pak ta ubohá matka, ačkoliv vším způsobem se přičiňovala, svého nejmilejšího syna obličej spatřiti, nebo dobrotivý Pán šel velmi hluboce k zemi sehnutý a koruna trnová hluboce jeho tvář zakrývala. Protož když k tomu místu přišel, kde jeho milá matka stála, a velmi dobře znal, jak velikou žádost má

jeho tvář viděti, se vši mocí s křížem zhůru se pozdvíhl, krev sobě z svých očí setřel a žalostivě na zarmoucenou matku se podíval.

To truchlivé okamžení tak hlubokou ránou mateřské její srdce proniklo, že téměř ta rána ven se rozláhala, jako by se na kusy bylo rozpuklo. A to zajisté bylo by se stalo, kdyby Bůh podivným způsobem ji byl neostříhal. Ale co se domníváš, co tenkrát Rodička boží činila? Ó nevypravitedlná lásko! ó předivná stydlivost! Byla zarmoucená matka víc mrtvá než živá, popravci pak a vojsko ve zbrani tak zhusta Pána Ježíše mezi sebou obklíčeného měli, že žádný skrze ně k němu se prodrati nemohl, její však láska silnější nad smrt i nad ten všecken zbrojný lid byla. Protož vroucností ducha žádostivá jsouce ještě jednou svého milého syna uzříti a objíti, život svůj vynaložila a skrze silné vojsko k svému milému synu se prodrala, a přijdouce k němu, na krk mu padla, řkouc: „Ó mé přerozmilé dítě!“ A to všeckny slova byly, které k němu mluvila, neb pro velikou bolest ani slova více promluvíti nemohla, ale hned na zem upadla a omdlela. Na dokázání toho až podnes kámen, na který upadla, u veliké uctivosti se chová, který z toho místa do chrámu Večeře boží na horu Sionskou byl přenešen. Na tom pak místě, na kterém Rodička boží do mdloby upadla, svatá Helena potom nákladný chrám boží vystavěla, který až podnes, ačkoliv od Turků všecken zbořený jest, Svatá Maria od mdloby se jmenuje.

Než netoliko sama Rodička boží, nýbrž i rozmilý syn Marie její žalostí tak velice zraněný byl, že i on oběma rukama na veliký kámen upadl, který potom do soudné stolice Gabbata vezděn byl. Ó přežalostivé divadlo, nad kterým všickni anjelé v nebi ustrnuli, nebo oba

dva silní sloupové nebeští tu poraženi byli. Tu síla boží tak velice zemdlela, že pro mdlobu na zem upadla.

Když ty obě dvě srdce po mdlobě zase k sobě přišly, co sou sobě myslyly? co sou činily a co vespolek k sobě mluvily? Pomysli, co bys ty byl učinil, kdybys na místě Rodičky boží tehdáž tam byl. Ona pro nesmírnou žalost a bolest ani slova mluvíti více nemohla, protože více srdcem než usty takto neb tak podobně k němu mluvila: „Ó můj synu Ježíši, můj synu Ježíši, ó mé rozmilé zlaté dítě, v jakým způsobu tebe nyní vidím? Ó, běda, běda, mé zlaté dítě, kamž se ubíráš? zdaž na smrt, a to na tu nejohavnější smrt kříže, se ubíráš? Ó, vem mne s sebou a dovol mně s tebou umřítí, neb raději sobě volím umřítí, než tě v takovém neštěstí a bídě postaveného viděti. Jestliže pak jinak se státi nemůže, jdi s Pánem Bohem, vykup lidské pokolení a ohavnou smrt hrdinsky podstup. Otec tvůj nebeský, ten ať tě sílí a Duch svatý ať tě těší.“ Ale Pán Ježíš tak velice zarmoucený byl, že ani slova své milé matce neodpověděl, neb ta veliká žalost své nejmilejší matky více než těžký kříž srdce jeho soužila, což Rodička boží samá osvědčila svatě Brigidě takto: „Když syn můj mne v tak veliké žalosti postavenou viděl, od mých bolestí oči jeho tak velikou hořkostí naplněné byly, že bolesti, kterých ode mě nabyl, všeckny jeho rány převyšovaly.“ Neb poněvadž láska, kterou svou matku miloval, nestihlá byla, tak i nestihlá bolest býti musila, protože ani slova k ní promluvíti nemohl, ale toliko s srdečným vzdechnutím k ní řekl: „Měj se dobře, má milá matko.“ Jemuž odpověděla Maria: „Jdi s Pánem Bohem, můj synu, provázej tě Pán Bůh, mé dítě.“ A sotva to promluvila, ihned ukrutní kati na stranu s ní strčili, ale však nic zlého jí neučinili, neb pro ne-

stíhlou lásku, s kterou Pán Ježíš ji miloval, nedopustil, aby jí kdo co zlého učinil. Neb jestliže nechťel na hoře Olivetské, aby ti, kteří jej jímali, učedníkům jeho nětco zlého učinili, čím méně dovolil, aby někdo jeho nejmilejší matku v něčemž rozhněval. Přitom byla též nejsvětější Panna tak spanilé postavy a ušlechtilosti, v svých všech činech tak roztomilá a příjemná, že každý, kdo jen na ni se podíval neb s ní rozmlouval, ten ihned šlechetnou láskou k ní zapálen byl. Protož pro tu její velikou přívětivost ti popravci pohnutí byli, že ji k jejímu synu připustili a některé slovo promluvíti povolili.

Jak nejdřív zarmoucená matka od svého milého syna odešla, tu srdce Pána Ježíše pro velikou outrpnost, kterou nad ní měl, tak velice zemdlelo, že více síly v něm nepozůstalo, aby sám od země povstati mohl, až jej ti ukrutní Židé tak dlouho kýjmi bili a nohami kopali, že přes vši svou moc povstati musil. Protož pobožní křesťané za druhý pád, který Pán Ježíš pod křížem učinil, to drží a v uctivosti mají, jakož na starodávních malováních a obrazech viděti jest, ačkoli Pán Ježíš tu tak těžce byl neupadl, jako těžce omdlel.

Milí bratři a sestry v Kristu,

mnozí z vás znají projekt Naše děti v Kongu, který jsme začali před víc jak deseti lety s Farní charitou Kralupy a od roku 2019 funguje jako samostatný spolek. Skrze něj podporujeme 20–30 sirotků nebo polosírotků z Domova Panny Marie Lurdské v Loangu, vesniče v západní části Demokratické republiky Konga.

Za 10 let spolupráce se sirotčincem se nám podařilo mnohé:

- * podpořit zhruba 50 dětí, které mohly studovat, léčit se a mít dostatečnou a vyváženou stravu.
- * vyléčit dvě děti z podvýživy.
- * zajistit všem dětem školní docházku i (pokud k tomu mají předpoklady) studium na střední škole a některým dokonce i na vysoké škole. (Máme už tři absolventy VŠ a čtyři mladí ji ještě studují. To není v Kongu vůbec běžné.)
- * zajistit léčení rakoviny paní Césarine, adoptivní maminky našich dětí, což je pro chudé lidi v této zemi nedosažitelné.

Za dobu našeho fungování jsme do Konga poslali téměř 3,5 milionu korun, které jsme vybrali od pravidelných drobných dárců a na 150 uspořádaných akcích. To vše díky třem stálým a mnoha příležitostným dobrovolníkům a mnoha dárcům, mezi něž patří i někteří kladenští farníci.

To všechno mne naplňuje velkou vděčností.

Ale protože Pán Bůh není žádný troškař a dává vždy v hojnosti, dostali jsme teď nově projekt stavby farmy, se kterým bych vás chtěla seznámit a podělit se o radost z něj.

V roce 2016 jsme sirotčinci z peněz dárců koupili 10ha polí a 3 páry hospodářských zvířat. Naším cílem byla vždy co největší soběstačnost sirotčince a v hospodářství jsme k ní viděli cestu. Nicméně pole jsou od sirotčince moc daleko na to, aby byla maximálně využita a chov zvířat uprostřed vesnice, kde sirotčinec sídlí, nebyl tím pravým. A tak přišel otec Jean-Martin (ředitel

sirotčince, se kterým úzce spolupracuji) s nápadem, že bychom na polích mohli vybudovat farmu, kde by celoročně žil správce polí, který by vše na místě organizoval a choval hospodářská zvířata. Děti by tam pak jezdily o prázdninách pomáhat a učit se zemědělským pracím, protože velká část z nich studuje na střední škole právě zemědělství. Tím by byl sirotčinec potravinově soběstačný a z výtěžku z prodeje přebytků by mohl částečně financovat studium nebo zdravotní péči pro děti.

Tento krásný nápad mi Jean-Martin vyličil před pěti lety při návštěvě pozemků. Bylo to hezké, ale s vědomím toho, že jsme stěží schopni ufinancovat běžný provoz sirotčince, mi to připadalo jako bláznivý sen. Tehdy jsem mu řekla: „Je to skvělý nápad, ale se mnou při tom nepočítej. Já nic stavět neumím a organizovat něco takového také ne.“

Když jsem o 3 roky později seděla v jídelně sirotčince a odpovídala na mail z ČVUT v Praze, kde jeho studenti nabízeli bezplatné vytvoření projektu stavby pro neziskovky, a já jim popsala nápad Jean-Martina, stále jsem nevěřila, že bychom stavbu farmy zrealizovali. – Na podzim roku 2022 byl náš nápad farmy vybrán a na ČVUT nám udělali projekt. Pak mne jeho tvůrci „vyhceovali“, že to přece nebude jen na papíře a požádali jsme o pomoc Ministerstvo zahraničí ČR. To nám v lednu tohoto roku dotaci, o niž jsme žádali, zamítlo. Ale mezitím jsme otevřeli veřejnou sbírku a začali na farmu Niolo sbírat mezi drobnými dárci. Děláme přednášky, výstavy, ochutnávky afrických dobrot nebo využíváme tradiční akce, z nichž nám pořadatelé věnují vý-
těžek.

Naše děti v Kongu pro mne nejsou jen nějakou charitou, ale cestou k Bohu a s Bohem. Teď už chápu, že to není o mně a mých schopnostech, ale o díle, které chce Pán Bůh uskutečnit. Nemusím to umět, nemusím to řídit, jen tomu nesmím překážet a mám věřit. Díky svému Slovu mi Pán dal pochopit, že mám být služebníkem z Kány, který na jeho rozkaz (když chybí víno), naleje do nádob na očišťování vodu a pak ji nabídne k pití. (Taková blbost!) – A je z toho to nejlepší víno z celé svatby. Nikdo neví odkud je, jen služebníci, kteří byli u toho. – To je ta moje výsada. Být u toho!

Díky, Bože, že smím být služebníkem, který ví, že víno vzniklo z vody, že projekt farmy vznikl z jednoho popsaného snu v mailu, že peníze se nachází díky tomu, že mnoho často neznámých lidí je otevřeno udělat malou věc, která se rozroste ve velký proud solidarity.

Jsmo jen na začátku. – Potřebujeme 2 miliony a máme necelých 150 000 Kč. Nevím, jak dlouho to bude trvat a jak se vše uskuteční, ale už vím, že dobré víno přijde.

A tak zveme všechny, kdo by s námi chtěli nalévat vodu a vidět, jak se mění ve víno, do tohoto krásného dobrodružství. – Na chvilku, na den, na měsíc, na rok, na stálo. – Modlitbou, darem, nápadem, organizací akce nebo čímkoli jiným.

Markéta Debroise

Chvála Kristu!

Farní charita Kladno děkuje všem dobrým lidem, kteří nás podporují.

Díky vám dárčům neustále rosteme.

Letošní rok proběhla v Kladně naše tra-

dičně úspěšná Tříkrálová sbírka, koledovali jsme u partnerů v Central Kladno, ale také přímo na radnici – v sídle Magistrátu města Kladna. Velmi laskavě nás přijal sám pan primátor Mgr. Milan Volf. Všichni náměstci primátora a zaměstnanci Magistrátu a Městské Policie Kladno přispěli s radostí koledníkům TKS do kasiček.

Také jsme se stali hrdými partnery kladenských volejbalistů, kde rovněž probíhala sbírka potravin, plyšáků pro potřebné přímo během utkání volejbalové ligy. Děkujeme majiteli Klubu, panu Milanovi Fortunikovi za jeho srdce a snahu pomáhat pro dobrou věc.

Intenzivně spolupracujeme se Sociálním odborem města a s paní MUDr. Danou Draškovičovou, se kterou nás pojí bezprostřední pomoc našim slabším občanům v nouzi.

Jako velký úspěch považuji podařenou, u návštěvníků velmi oblíbenou sérii komentovaných prohlídek v našich krásných kladenských kostelích s Barborou

Dynka.

A samozřejmě famózní Benefiční koncerty zpěváka Jaryho Taubera a jeho slavných hostů a Lenky Harigelové a Gemini musicales s hosty.

Do našeho dobrovolnického týmu jsem přijal nové, mladé tváře a věřím, že společně dokážeme ještě více.

Pro letošní rok plánujeme další posun, chceme se soustředit na pomoc matkám samoživitelkám, aktivně pomáhat sociálně slabým rodinám, zdokonalit náš Bazárek Dobrá vůle a rozvíjet zájmové kroužky a kulturní život pro veřejnost.

Děkuji všem dobrovolníkům Farní charity Kladno za jejich obětavost, péči, čas a lásku, kterou věnují našemu společnému charitativnímu poslání.

Na závěr patří poděkování otci Martinovi Chleborádovi za jeho srdce a pevnou víru, která nás všechny skrze Krista léčí na duši a je inspirací v naději nám všem.

V úctě ke Kristu a s láskou k lidem,

Bc. Petr Švec

Společně jsme silní!

V úterý 26.3. 9-12 hod. budeme uklízet kostel NSP v Kročehlavech. Každá pomoc vítána.

M. Prentisová 776 268 202

Milí farníci,

ráda bych se s vámi v tomto vydání Naděje podělila o úspěchy našich žáků.

Pravidelně se zúčastňujeme okresních kol různých olympiád – matematické, fyzikální, olympiády v angličtině, v českém jazyce, dějepisnou olympiádu dokonce letos náš žák Jan Zetek vyhrál. Poprvé se šest našich žáků zúčastnilo také zeměpisné olympiády.

V okrese Kladno máme 62 základních

škola, můžeme odhadnout, že v každém ročníku je asi 1200 žáků. Pokud se tedy naše děti umísťují v prvních dvou desítkách, je to velká radost pro ně i pro učitele.

Společnost Cermat, která organizuje celostátní přijímací zkoušky na střední školy, vyhodnotila průměrnou úspěšnost ve zvládnutí testů u přijímacích zkouškách za posledních pět let. Naše škola se umístila v tomto šetření v matematice na druhém místě v okrese.

Zápis do první třídy bude v naší škole 19. a 20. dubna.

Děkuji vám za vaše modlitby a podporu.

J. Jenčíková

Vážení a milí farníci,

rád bych vám poděkoval za trvalou přízeň a úsilí, které věnujete naší farnosti ve věcech nejen duchovních, ale i materiálních.

Co se tedy s vaší pomocí podařilo?

Velmi rychle se opravila střecha kostela Nejsv. Srdce Páně v Kročehlavech, kde se uvolnila plechová krytina.

Jak jste si jistě povšimli, tak začala první etapa opravy střechy kostela Nanebevzetí Panny Marie. První etapa zahrnuje „jen“ opravu střechy nad presbytářem a oběma sakristiemi. Díky pomoci od města jsme se mohli do tak náročného úkolu pustit. Dá-li Pán, budeme v příštích letech pokračovat tak, aby se střecha opravila celá. Náklady jsou v řádu milionů korun.

Na fáře se pokročilo v druhé etapě zajištění statiky budovy arciděkanství a úprav bytů v patře. I tyto práce jsou finančně velmi náročné, a tak jsme využili dotaci z ministerstva kultury.

Podařily se také menší, ale důležité opravy na kostele sv. Mikuláše v Hnidousích.

Dotace různých institucí jsou jistě důležité a velmi pomáhají, ale nemůžeme se spoléhat pouze na ně, a tak stále platí, že to, co si nevybereme mezi sebou, co si nevyběháme po úřadech, sami neuděláme prací vlastních rukou, tak ve farnosti mít nebudeme.

Díky i za běžnou práci pro farnost: úklidy, opravy, starost o květinovou výzdobu a přípravu na bohoslužby (kam patří i starost o liturgická roucha, plátna na oltáře, praní a žehlení mešních „ručníčků“ a mnoho další „neviditelné“ práce). Poděkování patří i hudebníkům a ministrantům, protože bez nich by mše svatě nebyly tak krásné, jak bývají. Pán vám oplat' vaši podporu duchovní, finanční i praktickou.

Chtěl bych ještě přidat poděkování za práci Farní charity Kladno, která se snaží pomáhat potřebným.

P. Martin

Program farnosti:

ne 24.3. **Den misionářů-mučedníků** v 15 h u NPM=Nanebevzetí Panny Marie **křížová cesta**
po 25.3. 18 h Kročehlavy – modlitba korunky k Dítěti Ježíši, zasvěcení, litanie, pomazání olejem
po-st 25.-27.3. **předvelikonoční zpovídání** vždy mezi 17-19 h

Na Zelený čtvrtek se **nezpovídá**.

Na Velký pátek **možnost zpovědi** mezi 14-16 h v kostele NPM

28.-31.3. **Velikonoce**

ne 31.3. **potravinová sbírka** pro charitu u sv. Mikuláše v Hnidousích

čt 4.4. první setkání **seminář obnovy v Duchu Svatém**

so 6.4. **Pochod pro život (Praha)**

ne 7.4. **Božího milosrdenství**

ne 7.4. **potravinová sbírka** pro charitu u sv. Mikuláše v Hnidousích

14.4.-17.4. **poutě do Polska** přesunuto na podzim

čt 25.4. 18 h NPM – modlitba korunky k Dítěti Ježíši, zasvěcení, litanie, pomazání olejem

so 4.5. **poutě za povolání** na Sv. Horu

st 15.5. **Navalis (Praha)**

so 18.5. **svatodušní poutě** k Panně Marii Žlábecké 16 h

so 18.5. **svatodušní vigílie** 20 h NPM

ne 19.5. **Letnice**

so 25.5. **farní celodenní výlet a poutě** na Makovou Horu

so 25.5. 18 h sv. Florián – modlitba korunky k Dítěti Ježíši, zasvěcení, litanie, pomazání olejem

čt 30.5. **celodenní adorace** NPM (příprava na slavnost Těla a Krve Páně = Boží Tělo)

ne 2.6. **Boží Tělo**, slavnost Těla a Krve Páně, dopoledne mše sv. pouze v 10 h u NPM, po mši sv. eucharistický průvod

pá 7.6. **Nejsvětějšího Srdce Ježíšova** mše sv. v Kročehlavech 18 h o. Jaroslav Suroviak OCD

pá 7.6. **výročí posvěcení kostela** NPM

pá 7.6. **Noc kostelů**

ne 9.6. 10 h NPM **biřmování** mons. Zd. Wasserbauer, výročí posvěcení kostela, dopoledne mše sv. pouze v 10 h u NPM, **agapé**

ne 16.6. 10 h NPM **první sv. přijímání dětí**

ne 23.6. **svatojánské oslavy** v Dubí: 18.30 poutní mše sv. o. kardinál D. Duka

út 25.6. 18 h sv. Florián – modlitba korunky k Dítěti Ježíši, zasvěcení, litanie, pomazání olejem

ne 30.6. 10 h NPM **poděkování za 20 let jáhenské služby** bratra Václava Slavička, mons. V. Malý, dopoledne mše sv. pouze v 10 h u NPM

Arciděkanství Kladno

náměstí Starosty Pavla 2 - 3

272 00 Kladno

Tel.: 312 24 26 28

e-mail: martin.chleborad @ gmail.com

Internet: <https://farnostkladno.wordpress.com/>

„Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas“

Církevní mateřská škola Radost

Bulharská 2331, 272 01
Tel.: 312 684 143
Mobil: 731 626 022
e-mail: cms-radost@cms-radost.cz
www.cms-radost.cz
Zřizovatel: Arcibiskupství pražské

Provozní doba:
Pondělí až pátek od 6:30 do 16:30

Zápis: 9. a 10. května 2024

a to v úterý od 7.00 do 18.00 hodin a ve středu od 7.00
do 17.00 hodin.

U zápisu vás rádi uvítáme i s vašimi dětmi.

Při zápisu zákonní zástupci předloží občanský průkaz a
rodný list dítěte.

Farníci z kostela sv. Mikuláše v Hnidousích (Kladno) ve dnech

31. 3. a 7. 4. 2024

pořádají

potravinovou

sbírku

pro potřeby

Farní charity Kladno.

Sbírka bude Charitě předána o neděli Božoho milosrdenství 7. 4. 2024.

Potraviny můžete přinést ke kostelu sv. Mikuláše v Hnidousích vždy před mší svatou a po ní
(v čase 10:00–10:30 a dále 11:30–12:00 hodin).

Aktuálně Charita potřebuje z trvanlivých potravin zvláště těstoviny, ovesné vločky, instantní polévky a kaše, masové paštiky, kukuřici a hrášek v konzervě a dětské přesnídávky a kapsičky.

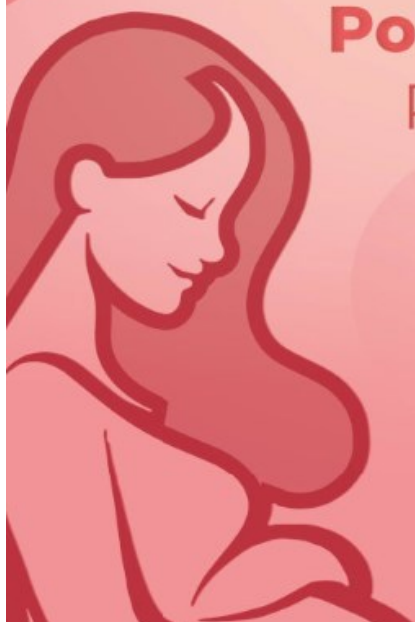
Děkujeme za každý dar!

kontakt <kostel.hnidousy@gmail.com>

NEJLEPŠÍ JE PROSTĚ POMOCT

Pochod pro život
Praha 6. 4. 2024

#prostepomoc

**Hnutí
PRO ŽIVOT**

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH 2024

Farnost: Nanebevzetí Panny Marie Kladno 1

Datum	Den	Hodina	Bohoslužba / pobožnost	Poznámka	Kostel
24. 3. 2024	KVĚTNÁ NEDĚLE	10.00	Mše sv.	s žehnáním ratolestí a průvodem	kaple sv. Floriána a kostel Nanebevzetí Panny Marie
		10.30	Mše sv.	s žehnáním ratolestí	sv. Mikuláš Hnidousy
		18.00	Mše sv.	s žehnáním ratolestí	kaple sv. Floriána
28. 3. 2024	ZELENÝ ČTVRTEK	(09.30)	<i>Missa chrismatis</i>	<i>s obřadem žehnání olejů</i>	Katedrála sv. Víta Praha) Nanebevzetí Panny Marie
		18.00	Mše sv. na památku Večeře Páně	s obřadem mytí nohou	
29. 3. 2024	VELKÝ PÁTEK	09.00	Ranní chvály	----	Nanebevzetí Panny Marie
		14-16	Svátost smíření	----	Nanebevzetí Panny Marie
		15.00	Křížová cesta	----	Nanebevzetí Panny Marie
		15.00	Křížová cesta	----	Sv. Mikuláš Hnidousy
		18.00	Obřady na památku umučení Páně	----	Nanebevzetí Panny Marie
		18.00	Obřady na památku umučení Páně	----	Sv. Mikuláš Hnidousy
30. 3. 2024	BÍLÁ SOBOTA	09.00	Ranní chvály	----	Nanebevzetí Panny Marie
		09.30	Obřady katechumenů	----	Nanebevzetí Panny Marie
	VELIKONOČNÍ VIGILIE	20.00	Vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně	se křtem dospělých	Nanebevzetí Panny Marie
31. 3. 2024	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	08.30	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Nejsv. Srdce Páně Kročehlavy
		08.30	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Sv. Mikuláš Vrapice
		10.00	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Nanebevzetí Panny Marie
		10.30	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Sv. Mikuláš Hnidousy
		16.00	Mše sv.	---	Nemocnice
		18.00	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Kaple sv. Floriána
1. 4. 2024	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ	08.30	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Nejsv. Srdce Páně Kročehlavy
		08.30	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Sv. Mikuláš Vrapice
		10.00	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Nanebevzetí Panny Marie
		10.30	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Sv. Mikuláš Hnidousy
		18.00	Mše sv.	se žehnáním pokrmů	Kaple sv. Floriána